

MAGYAR AFRIKA TÁRSASÁG
AFRICAN-HUNGARIAN UNION

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR
AHU HUNGARIAN AFRICA-KNOWLEDGE DATABASE

CSONKA, Gábor

Afrikai karakterológia – kezdőknek és haladóknak / African characterology
– for beginners and advanced

Eredeti közlés /Original publication:

By vanderboy, 2012. március 13. kedd 22:13

Elektronikus újraközlés/Electronic republication:

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR – 000.002.051

Dátum/Date: 2017. március / March 19.

filename: csonkagabor_2012_AfrKarakter

Az elektronikus újraközlést előkészítette

/The electronic republication prepared by:

B. WALLNER, Erika és/and BERNACZKY, Szilárd

Hivatkozás erre a dokumentumra/Cite this document

CSONKA, Gábor: Afrikai karakterológia – kezdőknek és haladóknak / African characterology – for beginners and advanced, *AHU MATT*, 2017, **pp. 1–7.** old., No. 000.002.051, <http://afrikatudastar.hu>

Eredeti forrás megtalálható/The original source is available:

Interneten / At the internet

Kulcsszavak/Key words

magyar Afrika-kutatás, az afrikai népek életének mai valósága, a fejlődés gátjai

African research in Hungary, today's realities of African peoples, obstacles to development

AZ ELSŐ MAGYAR, SZABAD FELHASZNÁLÁSÚ, ELEKTRONIKUS,
ÁGAZATI SZAKMAI KÖNYV-, TANULMÁNY-, CIKK-, DOKU-

MENTUM- ÉS ADAT-TÁR / THE FIRST HUNGARIAN FREE
ELECTRONIC SECTORAL PROFESSIONAL DATABASE FOR BOOKS,
STUDIES, COMMUNICATIONS, DOCUMENTS AND INFORMATIONS

* Magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk elektronikus könyvtára / Writings in Hungarian and foreign – English, French, German, Russian, Spanish, Italian and other – languages

* Az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük regisztrációhoz kötött. / The materials in the database are free but access or downloading are subject to registration.

* Az Afrikai Magyar Egyesület non-profit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre ezt az elektronikus adattári szolgáltatását, amelynek célja kettős, mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel elősegíteni a magyar afrikanisztikai kutatásokat, illetve ismeret-igényt, másrészt feltárni az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig. / The African-Hungarian Union is a non-profit organisation that has created this electronic database for lecturers, researchers, students and for those interested. The purpose of this database is twofold; on the one hand, we want to enrich the research of Hungarian Africa studies with versatile and plentiful information, on the other hand, we are planning to discover Hungarian publications with African themes in its entirety from the beginning until the present day.

AFRIKAI KARAKTEROLÓGIA – KEZDŐKNEK ÉS HALADÓKNAK

CSONKA, Gábor

(By vandorboy, 2012. március 13., kedd, 22:13)

Az élet, és egy kis karakterológia

– avagy Afrika erős idegzetűeknek és haladóknak: A középosztály házaiban nagy fotelok és a 70-es éveket idéző bútorokat zsúfolnak be a lakásba. Nagymama házak hangulat érződik, kacatok, mackók, tányérok, csipkés terítők. Közben a konyha kong az ürességtől. napról napra bevásárolnak be egy kicsi olajat, egy kis rizst, kukoricát, babot vagy cukrot. A nők napjai állandó mosással, mosogatással, és a katonaságnál itthon megszokott folyamatos takarítással telnek. Gyakran képesek a városból csak azért hazamenni, hogy megmossák a fogukat, mert nagyon fontosnak tartják, hogyan jelennek meg a külvilág előtt.

Arra már töredék energiát sem folytatnak, hogy a konyhában legyen működőképes csap, kilincs, vagy víz, vagy a zuhanyzóban egy szeg, ahova bihari pontokat vagy a gatyánkat akasztanánk

A kilincs helye megvan, de a kilincs már hiányzik. A TV-ben többnyire beszélgetős műsorok vannak. Ha véletlenül akad egy film a héten, azt már egész héten ajánlják előre, sőt még a film előtt három perccel előbb is intrókat vágnak be, melyet 3 perc reklám követ. Afrikában jórészt Nigériából importált szappanoperák szögeznek képernyőhöz a nézőket és adják meg az alaptémát a konyhai beszélgetésekhez. A hírekben politikusok lelkesítő beszélgetéseit hallhatjuk. Úgy tűnik ez a program-egyhangúság sem mozdítja az embereket a könyvek felé. Ha valaki biztos bukásra ítélt üzletbe szeretne vágni, az nyisson könyvesboltot Afrikában.

Az iskolásoknak sincsen könyvük, sőt, középiskolát fejeznek be úgy emberek, hogy nem volt soha tankönyvük!!!. Már-már belátom, hogy az egyetemet végzett embereknek se sorakozik legalább pár tankönyv a polcán, az már csak a tünet. A helyett, hogy már születne egy civilizáció, szinte borítékolható, hogy eltűnik, ahogy az érdeklődés is a világ iránt. Na jó, a „Hogyan legyünk gazdagok mindenáron” témája talán kinyitja szemüket, fülüket, de a tudatukat azt nem. Csak vannak az emberek, de a probléma az, hogy nem a helyükön. Új világ van, régi idők dalaival. Itt nem a zenét értem, mert a hiphop és a DMB, és egyéb elektronikus ritmusok rögtön behálózzák tudatukat, itt inkább a mentalitásra gondolok, amit már annyiszor említettem.

Dzsipet akarnak, és modern életet, de (hatékony) munka nélkül. A modern lét vívmányait akarják (kocsi, ház, étterem, sor) maguknak a régi életmódjukkal (támasztom a fát). Nem tesznek semmit a dolgokért, hanem elvárják az eredményt, mert az kijárt nekik, hisz ők Mandela/ Nyerere stb. népe. Legalább szabadok, azaz annak hiszik magukat, holott sokkal nagyobb a béklyójuk, mint korábban volt.

Az új világ kihívása

Itt az új világ kihívása, amit akarnak is, meg nem is tudják. Ebben vergődnek mostanában. Ami biztos, hogy ez nem megy két generáció alatt (sem)! Néha találkoztam fényes elmékkel, akik tudnak európai módon gondolkodni, de sajnos ők csak szigetek, mert bármit is szeretnének mozdítani a helyzeten, az parttalan. A saját környezetük lehetet-

leníti el őket, nincsenek meg azok a fix pontok amiről el tudnának indulni. Így nem csoda, hogy Európában keresnek menedéket.

Az egyetemet végzettek körében is csak 0,01 % tud hatékonyan gondolkodni, tervezni, érteni a problémákat, látni a helyzeteket és megoldani azokat, – mondták a beszélgetések során diplomás ismerőseim. A készségek nem képesek kialakulni a közeg miatt, ami gyerekkoruk óta körülveszi őket, kezdve attól, hogy nincsenek játékaik, törődés és elvont probléma felvetés.

Iskolában

Az iskolában is kiverik belőlük a megértést, csak szajkóztatják velük a válaszokat és így marad az ismétlés–rögzülés tandeme, amely nem enged teret az új idők új dalainak. Így betonozzák be tudatukat időtlen időig. Ez több mint béklyó. Az csak nagy szerencse, ha valakinek lehetősége van eljutni Európába és látni, hogy máshogy is lehet a problémához, a munkához hozzáállni. Ennek a töredék értelmiséginek hihetetlen energiájába és áldozatába kerül (család) hogy életben tartson projekteket. Azok is csak addig működnek, amíg külföldi segély pénzek ömlenek bele, mert belföldön jórész nem is értik a probléma felvetést, nemhogy támogassák is azt. Főleg nem anyagi erőforrásokkal. Innét már csak a lelkesedés vihetné az ügyet, de az mint tudjuk, nincs Afrikában. Itt csak a pénz motivál. Ha tesz valamit azt csak érdekből csinálják. A pénz: ez az új, ezt preferálják

Ideák?

Azok nincsenek, eladják már a választásokon. Bizony, az a válasz(tás)uk a jövőre, meg a sajátjukra is. Csak lassan már nincs mit eladni. A munkaerejükből hiányzik a munka, termőföldjükből a termés, ásványi anyagukból az -ás- ige. Afrika csak azt érti meg, amit muszáj, ha látja az ostort. Messzire gondolkodniuk reménytelen. A jelenben időznek.

Voltak kísérletek arra is, hogy valaki példát szeretett volna mutatni, mert hátha csak az hiányzik az afrikaiaknak. Annak az lett a vége, hogy meglopták, és kiközösítettek a szűkebb környezetéből. Erre ők, a kevés lelkes példamutató afrikai automatikusan szegregálták magukat,

mert belátták, hogy reménytelen a helyzet az országaikban. Ezután ok is csak magukkal törődtek.

Nincs vegyülés a néppel

Így maradnak az értelmiségi szigetek, akik, ha tehetik, gyerekeiket külföldön járatják iskolába, vagy magániskolába iratják, ahol persze külföldi (jó) tanárok vannak. Majd mikor vezető pozíciókba kerülnek, már persze nem a népre gondolnak, mert az már meglopta, kiközösítette őket. Itt élnek, de a maguk kását főzik. Mivel nem bíznak a helyi rendszerekben (miért is bízának), ezért a pénzük is külföldön landol.

Ez is problematikus, hiszen amire mi ráhangolódtunk az évszázadok alatt – oktatás, mentalitás minta –, itt hiányzik. Mindenek gyökere az oktatás. Ahhoz, hogy tanuljanak, tanulni akarjanak, ahhoz szükséges a motiváció! Gyerekkorban csak a szülőktől, a társadalomtól vett minta alapján lehet indíttatásunk, ami ugyebár a sziget jellegből adódóan igen korlátozott réteget érinthet. Még akkor is nehéz, ha valakit egy fehér családba adoptálnak, ahogy egy ismerősöm tette. A múltat eltörölni nem lehet (a régi agystruktúráról ne is beszéljünk).

Több generációt tart eltörölni a régít és eljutni a változásokhoz. Legyen az akár munkához való viszony, avagy a demokrácia megértése. Talpán legyen az a tanár, aki a múltat felhasználva (értve) építi ki az új gondolkodást ezekben a gyerekekben. Ritka az ilyen oktató/ás. De a koka kola fogyasztói attitűdöt miért sikerült ilyen sikeresen átvenni??

Utam, stoppjaim során rengeteg emberrel találkoztam, aki tanult, vagy járt Európában és rögtön látni, hogy hozzáállásuk egészen más. Az a minta, amit ott láttak, még ha emberi oldala nem is mindig szeretnivaló, de az infrastrukturális, életszínvonalbeli eredménye kétségtelenül az. Afrikába azzal a hittel térnek vissza, hogy lehet másképpen csinálni (jól, gyorsan, hatékonyan). Megvívják a maguk harcait és legalább anyagi szinten saját életük megváltozik.

Könnyebben jutnak álláshoz, de az enteriőr a régi marad, az nem számít annyira. Mindennap vízbedarát és sült húst esznek továbbra is.

Ők is elbuknak az belvárosi kilógó göröngyben, guggolnak a WC-n, de legalább a munka(morál) és a pénz terén történt valami változás az életükben és ez nem kevés. S a többi népekkel mi lesz? Vagy be-

érik őket, vagy nem. Féltetni őket persze nem kell. Eddig is elvoltak valahogy, és ezután sem lesz másképpen.

Most, már ha van áram, üvölthet a zene, eszegetnek is valamit, vízért is elsétálnak a kúthoz. A köztes időt pedig átrécselik, hiszen úgy sincs mit csinálniuk. Azaz lenne, de ezt a kört már lefutottuk.

Semmelweis óta már szüléskor sem kell meghalni,

az oltásoknak és a külföldi erőből és erővel felépült vízkutaknak köszönhetően nem hal meg minden második gyerek fertőzésekben sem. Így a népesség = probléma nő. Viszont az infrastruktúrát nem teremtették meg, jelesül a mezőgazdaságot, ipart és a háttérrel adó oktatást. Tehát

--- Afrikában a helyzet változatlan (volt és lesz) ---

Csapataink (lelkes európai volunterek) harcban állnak, de teljesen feleslegesen.